

Σε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξή του στον **Κ. Πλιάκο** στο **CNN Greece**, ο **Παναγιώτης Μαυροειδής**, μέλος της Πολιτικής Επιτροπής του **NAP** και του ΠΣΟ της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και υποψήφιος στο ψηφοδέλτιό της στην **Ανατολική Αττική**, απαντάει εύστοχα και παραστατικά σε σειρά ερωτήσεων για την πολιτική περίοδο, το δίλημμα **ΝΔ** ή **ΣΥΡΙΖΑ** για τις προσεχείς εκλογές και κυρίως για τις θέσεις και την πολιτική πρόταση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Στην πρώτη ερώτηση που αφορά τον ισχυρισμό ότι το διακύβευμα των εκλογών της 7ης Ιουλίου αφορά την επιλογή μεταξύ **ΝΔ** και **ΣΥΡΙΖΑ**, ο **Π. Μαυροειδής** συνδέει τη «**βουβαμάρα**» της προεκλογικής περιόδου με το «βαρύ πέπλο συναίνεσης» καθώς και την «αίσθηση σύγκλισης, παρά όξυνσης και πόλωσης» που υπάρχει στα προγράμματα των δύο κομμάτων.

Υπενθυμίζει ότι τον **Ιούλιο του 2015**, όταν ο **ΣΥΡΙΖΑ** αποφάσισε να μετατρέψει το **ΟΧΙ** σε **ΝΑΙ** και να υπογράψει το Τρίτο Μνημόνιο με την **ΕΕ** και «παραπατούσε» λόγω διαφοροποιήσεων βουλευτών του, η **ΝΔ** έτρεξε να τον στηρίξει στη βουλή ψηφίζοντας μαζί του. Με βάση αυτό, διατυπώνει τη θέση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ότι

«ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ είναι δεσμευμένοι να στηρίξουν την πολιτική των αιματηρών πλεονασμάτων, της πληρωμής χρέους, της ευρωεπιτροπείας κλπ, τόσο από θέσεις κυβέρνησης όσο και από θέσεις αντιπολίτευσης, το πιθανότερο με αλλαγή ρόλων μεταξύ τους»

«Το ζητούμενο είναι τι θα βρεθεί απέναντί τους», τονίζει χαρακτηριστικά, θέτοντας την ανάγκη για «εργατική λαϊκή αντιπολίτευση που να σταματήσει την κοινωνική γενοκτονία», αλλά και για «ανατρεπτική και “ενεξέλεγκτη” αριστερά που να εμπνεύσει αυτή την αντιπολίτευση», τόσο στο επίπεδο των κοινωνικών αγώνων, αλλά και στη συνολική πολιτική αντιπαράθεση για την ανατροπή της ευρωμνημονιακής πολιτικής.

Σχολιάζοντας το ζήτημα του **κατακερματισμού** και της αδυναμίας εκλογικής ενίσχυσης της αριστεράς, απαντά ότι «αν η αριστερά δεν αντιστοιχηθεί με την κοινωνική ανάγκη, δεν πρόκειται να βρει δρόμο ενδυνάμωσής της». Στο σημείο αυτό υπενθυμίζει πως η συγκρότηση της συγκυβέρνησης Τζανετάκη με στήριξη της **ΝΔ** και του ενιαίου ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ (ακριβώς 30 χρόνια πριν στις 2 Ιουλίου 1989!), ήταν **κορυφαία πράξη ιδεολογικής και πολιτικής συναίνεσης** που ταυτόχρονα έγινε «στο όνομα της ενότητας της αριστεράς, αλλά σε ένα πεδίο που διαλύει την αριστερά», τονίζοντας με έμφαση:

«Δεν χρειαζόμαστε ούτε την αριστερά της προδοσίας του Ιούλη του 2015, ούτε την αριστερά της συναίνεσης του Ιούλη του 1989. Χρειαζόμαστε “Ιουλιανά”. Όχι βέβαια με την έννοια της αποστασίας, αλλά να βγει ξανά ο λαϊκός παράγοντας στο δρόμο και το πολιτικό προσκήνιο. Όπως γινόταν τότε (τον Ιούλιο του 1965), αλλά και το 2011 -2012, αυτό που τρόμαζε τον Γιουνκέρ, την ΕΕ και το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο στην Ελλάδα, πριν “ρουφήξει” όλη αυτή τη δυναμική ο ΣΥΡΙΖΑ στη λεγόμενη “ευκολία” της λύσης μιας κυβέρνησης που υποτίθεται θα διαπραγματεύονταν με τους εταίρους και θα έλυne όλα τα προβλήματα».

Σαφείς ήταν και οι απαντήσεις σχετικά με την πολιτική φυσιογνωμία κομμάτων όπως αυτά “του Βαρουφάκη, της Κωνσταντοπούλου ή της ΛΑΕ”. Ο Π. Μαυροειδής αφού σχολίασε πως είναι ένα ερώτημα αν «αρχηγικά κόμματα μπορούν να δώσουν απαντήσεις στην αριστερά», τονίζει πως ο **Βαρουφάκης** «αντιπροσωπεύει 5 χρόνια μετά, την ίδια αυταπάτη και χρεωκοπημένη πολιτική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ περί “υπεύθυνης ανυπακοής” που κατέληξε σε πλήρη αποτυχία που έσκασε στα κεφάλια όλων μας», ενώ, προσθέτει, πως “θα λειτουργήσει συμπληρωματικά προς σχέδια σταθεροποίησης μετά τις εκλογές».

Όσον αφορά τη **ΛΑΕ**, σημειώνει πως το βασικό της φυσιογνωμικό χαρακτηριστικό είναι «η επιστροφή

στον προκυβερνητικό, παλιό καλό ΣΥΡΙΖΑ, αδυνατώντας να δει ότι η χρεωκοπία του ΣΥΡΙΖΑ δεν εξηγείται μόνο με την προδοσία Τσίπρα ή άλλων στελεχών του, αλλά με το περιεχόμενο της πολιτικής του και την αυταπάτη ότι θα καταργούσε τα μνημόνια μέσα στο ευρωενωσιακό πλαίσιο και τη συνέχεια του αντιλαϊκού αστικού κράτους». Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καταλήγει, θεωρεί ότι χρειαζόμαστε μιας εντελώς «άλλη, αντικαπιταλιστική, επαναστατική αριστερά».

Στη συνέχεια αυτού του ερωτήματος και αφού σημείωσε την ενσωμάτωσης της “εθνικής ρητορικής” στον πολιτικό λόγο της ΛΑΕ, αναφέρθηκε διεξοδικά στη στάση της, αλλά και στη στάση του ΚΚΕ, στο **ζήτημα των ΑΟΖ** και τις αντιπαραθέσεις με αντικείμενο την **εξόρυξη των υδρογονανθράκων**.

«Δεν είναι δυνατόν», τονίζει χαρακτηριστικά,

«στο όνομα “κυριαρχικών δικαιωμάτων” στις ΑΟΖ, που δεν υφίστανται, καθότι μιλάμε για θαλάσσια οικόπεδα στις διεθνείς θάλασσες, αποκλειστικά για οικονομική δραστηριότητα και εκμετάλλευση από τις πολυεθνικές εξόρυξης, να προσπερνάται ακόμη και ο κίνδυνος πολεμικών επεισοδίων, λόγω τόσο της αμερικανονατοϊκής ιμπεριαλιστικής παρέμβασης, όσο και των τυχοδιωκτικών σχεδίων της ελληνικής άρχουσας τάξης με τη συμμαχία θανάτου και πολέμου που έχει συνάψει με ΗΠΑ, Ισραήλ, Αίγυπτο (...) Δεν είναι δυνατόν να σκοτωθεί ο κόσμος για “κυριαρχικά δικαιώματα” της ExxonMobil, της Total ή της ENI».

Συνεχίζοντας, τονίζει ότι:

«η αριστερά δεν μπορεί να θεωρεί αυτονόητες τις εξορύξεις των υδρογονανθράκων, ούτε και την προοπτική ενός νέου γύρου αιώνων οικονομίας των ορυκτών καυσίμων και της οικολογικής καταστροφής, ενώ ήδη βιώνουμε την κλιματική αλλαγή. Είναι σα να αρνούμαστε το μέλλον μας».

Κλείνοντας το θέμα αυτό ο Π. Μαυροειδής διατυπώνει το ερώτημα:

«Πως είναι δυνατόν, αυτή η αριστερά να μιλά για μέλλον ή για σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική, όταν καν δεν μπορεί να φανταστεί τη σημερινή εποχή σε απεξάρτηση από το πετρέλαιο;»

Μιλώντας για τα εκλογικά αποτελέσματα των πρόσφατων αναμετρήσεων, επησημαίνει ότι στη σχετική μείωση του ποσοστού των ευρωεκλογών για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καταγράφεται μεταξύ των άλλων η ευρύτερη καταστροφική επίδραση της αποτυχίας των κυρίαρχων δυνάμεων στην αριστερά, τονίζοντας χαρακτηριστικά «είναι σαν, όπου πάτησε ο ΣΥΡΙΖΑ να μαύρισε η γη». Παράλληλα υπενθυμίζει ότι η συγκέντρωση 85.000 ψήφων (και ποσοστών 1,5-25%) στις Περιφερειακές εκλογές στις κινήσεις που στήριξε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, φανερώνει πως η αντικαπιταλιστική αριστερά όχι μόνο «είναι κοινωνικά υπαρκτή, κάνοντας χρήσιμο “θόρυβο”, αλλά είναι και πολιτικά ορατή», καταλήγοντας ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ζητάει πολιτική **στήριξη και ψήφο στην κάληψη των εθνικών εκλογών στις 7 Ιουλίου**.

Παρακολουθείστε εδώ όλη τη συνέντευξη:

Πηγή: cnn.gr